

הדו"ח המלא (בוצע בראשות פרופ' ישראל כ"ץ ושותפים, זמין לקריאה ב- <https://www.mha.co.il>)

1. פתיח

במסגרת זו פועלים כיום בישראל כעשרים ארגונים הפונים לפלחים ספציפיים בקהילה : לעיתים על בסיס גיאוגרפי, לעיתים על בסיס הנטייה או הזהות המינית, לעיתים על בסיס נישה ממוקדת .

המיפוי אינו מתיימר למצות את כלל הגופים המכוונים לקהילה, שכאמור אף היא אינה עשויה מקשה אחת. לצד ארגונים אלה, וארגונים אחרים, קיימות התארגנויות רופפות יותר, או כאלה שלא התמסדה זיקה של ממש בין לבין שאר ארגוני הלהט"ב, וכן פעילות של פרטים. ניכר גם חוסר בייצוג כל הקולות השונים בקהילה, וזאת על אף הרגישות הרבה לדקויות זהותיות והרצון באמירה מובחנת של כל קבוצת משנה

קקהילה שחבריה התנסו ברדיפה, בהיעדר הכרה, ובצורך להסתיר זהות או להיאבק עליה, ליוו מוטיבים דומים גם את צמיחתה ואת התארגנותה לאורך השנים. ויחד עם זאת נצברו לאורך הדרך הישגים רבים בעולם ובארץ. בעיקרה הצליחה לקהילה לאורך השנים גם להכיר בשונות שבתוכה וגם לזכות לגיטימציה ציבורית (גם אם עדיין קיימת אפליה ממוסדת בהיבטים שונים): החל בביטול החוק האוסר על משכב זכר ב, 1988-המשך בייצוג הגובר בכנסת וברשויות המקומיות; בחקיקה ובפסיקות דין שהעניקו זכויות לבני ובנות הקהילה; בקיום מסגרות חינוך והסברה לצעירים ולצעירות ביחס להגדרתם המינית; במה שנלווה למצעדי הגאווה שהפכו אירוע שנתי בולט ביישובים מרכזיים; בהקמת ארגונים; וכלה בנראות הולכת וגוברת בשיח הציבורי, וב"יציאה מהארון" של דמויות

מוכרות בתקשורת. הנתון שרוב המשתייכים לקהילה אינם פעילים לאורך זמן בארגונים אלה

2. תקציר מנהלים

תהליכי ההתפתחות של הקהילה דורשים מידה של מיסוד. בין אותותיו: תיעוד עשיר יותר של הפעילות המתקיימת על שלל גווניה; יצירת זיכרון ארגוני כנקודת התייחסות וכעדות למה שהתרחש לאורך השנים; וכן חשיבה אסטרטגית במבט קדימה. מיסוד זה ראוי שישמור על גישה של ריבוי קולות, שהיא מפתח חשוב ליחיד האפשרי, ותוך סובלנות לקיום פתרונות ארגוניים שונים, שלא בהכרח נחוץ להכריע ביניהם

הקהילה היא אגד של קבוצות וזהויות, עם תפישות שונות ביחס לזהויות המוכלות בה. חשוב לשמור על הפתיחות לריבוי זה במסגרת הארגונים הקיימים, וגם לעודד שיח לגביו, תוך הקפדה על מתן קול מיוחד לקבוצות שפחות זוכות לכך ועם זאת שייכות לקהילה רלוונטית. אלה דורשים מאמצי הישג שיטתיים, (Reaching out) וכן טיפוח

מאזן של קבוצות מוחלשות יותר (למשל של טרנסים ושל בני ובנות הגיל השלישי). בתוך כך, עולה צורך חזק בקידום יוזמות של הקהילה ביישובי הפריפריה, וכך גם לגבי קבוצות מוצא ולאום שונות (למשל ערבים-פלסטינים או מהגרי עבודה

ללמידה הדדית בין הארגונים (תוך השוואה של מודלים שונים של פעולה ושל מנהיגות, יידוע בהתפתחות יוזמות שונות בארגונים שונים, פתיחת אפיקים חדשים של התנדבות ועוד), ובכלל – פיתוח ידע ארגוני ורב ארגוני משותף ודיון בדילמות המלוות אותו) למשל, כמה "חיבוק ממסדי" הוא בגדר יתרון או מגבלה; איך מחזקים מרכיבים זהותיים שפחות מקבלים כיום ביטוי במדיה).

טוב שיוסכם על גוף שיתמקד בתכלול השדה (האגודה עולה בהקשר זה כמועמד הטבעי לתפקיד). גוף זה יוכל לשמש כגורם מתאם בין הארגונים ולרכז פעולות משותפות (למשל בגיוס משאבים בחו"ל, באיסוף ובשיתוף מידע, בתחום המשפט, בחקיקה ובלובי ובעשייה תקשורתית).

• הקשר לארגונים אחרים בישראל (ואף ברחבי העולם), לצד הידוק הקשר עם קהילת הלהט"ב המקומית עודו שדה הדורש המרצה ופעילות, ויכול לשמש מקור כוח לקהילה. נראה שאין מיצוי של חיבורים אפשריים לארגונים ולפרטים שמחוץ לקהילה ובתוכה,

שאנו מאמינים שטמון בו פוטנציאל גדול .

2. יצירת גוף מתכלל ומנגנונים לתכלול ולשיתוף פעולה בין כלל הארגונים והשדה :

<ul style="list-style-type: none">• הקמת "ארכיון לקהילה", ושמירת המידע הרלבנטי (באופן דיגיטלי ופיזי). לארכיון כזה חשיבות היסטורית ותרבותית מחד, ומאידך יאפשר גישה לידע רב לכלל הארגונים, יעודד שקיפות ושיתופי פעולה וצפוי לשרת את כלל ארגוני הקהילה
בפעילות השוטפת. ארכיון כזה יוכל אף להיות בסיס למוזיאון עתידי, שיכול להיות לו תפקיד ציבורי חשוב, ולפעילויות חינוכיות .
<ul style="list-style-type: none">• ריכוז העשייה הקהילתית המשותפת במספר תחומים: גיוס משאבים בחו"ל ; לובי וקידום מדיניות ; עבודה תקשורתית ; ועשייה משפטית. בהתאם, הקצאת אנשי מקצוע ייעודיים שישרתו את כלל ארגוני הקהילה במשותף בתחומים אלה .

• בניית אתר משותף לכלל ארגוני הקהילה, הממפה את כלל השירותים והפעילויות, על פני חתכים שונים (תחום תוכן, אזור ג"ג, קהילה).

הרחב :

•מאמץ יזום לגיוס חברי קהילה וידידים בעלי עמדות מפתח, בגדר "בני-ברית", ניהול וטיפוח קשר ארוך טווח עימם, וגיוס שלהם בעת הצורך לשירות הקהילה .

•העמקת החיבור של הקהילה לשטח באמצעות יוזמות שונות המפגישות בינה ובין הציבור הרחב, ומגבירות את הנראות שלה במרחב הציבורי המשותף, במיוחד באזורי פריפריה .

•מינוף הכוח הכלכלי של הקהילה, באמצעות יוזמות דוגמת התו הגאה לבתי עסק או מועדון צרכנות, וכן באמצעות הסברה וקידום שיתופי פעולה עם ארגונים כלכליים .

•מינוף ומיצוי הכוח הפוליטי של הקהילה וידידיה, דוגמת פרויקט החזית הגאה, ורצות למועצות. בנוסף, יצירת פורום חוצה מפלגות לפוליטיקאים בני הקהילה ולידידיה וטיפוחו .

קבוצות מרכזיות נוספות שעולה צורך בטיפוח שלהן הם בני ובנות הגיל השלישי ,

וכן ביסקוואלים .

ארגונים בעלי תקציב גבוה יחסית כמו איגי, הבית הפתוח בירושלים לגאווה וסובלנות, חוש"ן והאגודה למען הלהט"ב מרכיבים את התקציב שלהם מכ-5-3 מקורות מימון, בעוד שארגונים דלים יותר במשאבים נסמכים על 2-1 בלבד. באופן כללי נראה כי פילנתרופיה היא מקור המימון העיקרי של פעילות הארגונים ומהווה חלק מהתקציב של 11 מהם. אלו שלא נתמכים על ידי תרומות מקבלים את תקציבם העיקרי מהרשות המקומית או מתמיכה ממשלתית, לעתים לצד תשלום של המשתתפים על הפעילויות השונות.

a. ריכוז ההמלצות המרכזיות

3. מיפוי ארגוני הקהילה בישראל

a. ממצאי הסקר לארגונים

b. פעילות חוץ ארגונית

במקביל לפעילות הארגונים שסקרנו, פועלים בשדה הלהט"ב בארץ מספר ארגונים או התארגנויות (obj:obj) נוספים, אם כי נראה שבהיקפי פעילות מצומצמים יחסית. ביניהם ניתן למנות את כרצונו וכמוך - הפונים לאוכלוסייה הדתית, הקשת החיפאית (או שישה צבעים לשעבר); מא"י - לקידום מודעות א-מינית בישראל; ואלקווס ואסוואת - הפונים לחברה הפלסטינית.

1.גופי הממסד - כולל משרדי ממשלה, רשויות מקומיות, מערכת המשפט, מערכת הבריאות, צה"ל, המערכת הפוליטית הממסדית ומוסדות החינוך. גופים אלה מקיימים במקרים רבים פעילות משלהם בשדה הלהט"ב, לעיתים בשיתוף הארגונים אך לעיתים גם באופן עצמאי. דוגמאות לפעילות מסוג זה כוללות למשל קידום תירות גאה על-ידי משרד התיירות ועיריית תל-אביב; פעילות בשירותים הפסיכולוגיים החינוכיים ברשויות מקומיות; פעילות היועצת לענייני נשים ומגדר בצבא; מרפאות ייעודיות של קופות החולים; והחברה לרפואת להט"ב בהסתדרות הרפואית. כאן ראויה לציון גם פעילות פוליטית הכוללת תאים גאים בכל המפלגות

הגדולות ובאוניברסטאות .

2.המגזר השלישי - כלל ארגוני המגזר השלישי הפעילים בשדה, על אף שמטרתם המרכזית אינה בשדה הלהט"ב. חלקם פועלים באופן רחב יותר בנושאים של שוויון וזכויות אזרח, ובתוך כך מקדמים

גם זכויות להט"ב (דוגמת האגודה לזכויות האזרח). חלקם עוסקים בקהילה באופן ממוקד ונקודתי כחלק משגרת העבודה שלהם (דוגמת פסטיבל הקולנוע הגאה בסינמטק ת"א), (חלקם מסייעים לאוכלוסיות רחבות יותר וביניהן גם אוכלוסיית הלהט"ב (דוגמת אותות המפעילה שלושה הוסטלים לקהילה הלהט"בית – בית דרור, אבני דרך והגג הוורוד); עלם המטפלת בין היתר באוכלוסייה הלהט"בית; ועמותת מכנה משותף המעבירה שיעורים וסדנאות

לבני נוער בנושאי מיניות ומגדר).

3. התארגנויות מקומיות - קבוצות עצמאיות מסוגים שונים, שאינן ארגונים של ממש, ביניהן קבוצות חברתיות שונות, דוגמת התאים הגאים בחדרה ובגבעתיים, ושבת שלך - קהילת שבת הלהט"בית. לצידן, התארגנויות סביב נושאים ממוקדים דוגמת "הורים גאים גרושים".

4. המגזר העסקי - עסקים היוצרים ומקדמים תכנים להט"בים ופעילויות ייעודיות לקהילה (דוגמת ליינים של מסיבות שיש המתארים אותם כבעלי היבט קהילתי מובהק); (עסקים ידידותיים לקהילה); (LGBT friendly) תאים גאים" במקומות עבודה (למשל במיקרוסופט); (וכן

עסקים הפונים לפלח הלהט"ב למטרות שיווק.

15

5. אמצעי התקשורת - ערוצי טלוויזיה, רדיו, עיתונות מודפסת וכן אתרי אינטרנט לציבור הרחב היוצרים ומקדמים תכנים להט"בים או תכנים הנוגעים לקהילה ומשפיעים על השיח הציבורי בנושא. לצידם, אתרי אינטרנט ייעודיים לקהילה, דוגמת מאקו גאוה ו WDG-

6. הרשתות החברתיות - נוסף להשפעות דומות של הרשתות החברתיות לאלו של אמצעי התקשורת בנוגע לשיח הפנים קהילתי והציבורי הכללי, קבוצות פייסבוק, רשתות חברתיות אחרות ויישומי היכרויות מספקים לא פעם גם תשתית חברתית ותמיכתית מרכזית לחברי

הקהילה.

לצד כל אלה, חשוב לזכור שרוב מוחלט של חברי הקהילה הלהט"בית כלל אינו פעיל בארגוני הקהילה, ואף אינו לוקח חלק בפעילויות של ארגונים חוץ-קהילתיים. מיעוט קטן מאלה פועל עצמאית באופן משמעותי בזירה שלא במסגרת ארגון (דוגמת נינה הלוי - "ארגון של אדם אחד").

לצידם, ניתן למצוא פרטים הפועלים באופן עצמאי בסביבתם המיידית (לדוגמה מורה להט"ב המקדם על דעת עצמו פעילות בבית הספר). יתרה מזאת, יש הטוענים שעצם הנוכחות של להט"בים במרחב הציבורי יכולה להיתפס כאקטיביזם ("מעצם הנוכחות שלו, טרנס הוא אקטיביסט"), וכך גם פעולות כמו נישואי להט"בים. באותו ההקשר, הנראות של דמויות משפיעות ובעלות פרופיל תקשורתי גבוה (בעיקר בתחומי התקשורת, התרבות והאומנות, אך יותר ויותר גם בפוליטיקה, בספורט ובעסקים), נתפסת ע"י רבים כבעלת תרומה משמעותית לשיפור היחס ללהט"בים בחברה הישראלית. עוד בהקשר זה, חשוב לזכור שרוב המאבקים המשפטיים

המשמעותיים היו בבסיסם מאבקים של יחידים, גם אם נוהלו בפועל ע"י ארגוני הלהט"ב.

("יש אולי אלף או אלפיים פעילים בארגונים – זאת טיפה בים").

ראשית, נדמה כי יש טעם בהגברת הנראות של הארגונים, הן בקרב אוכלוסיית הלהט"ב והן בקרב הציבור הרחב ("פוגשים לא מעט אנשים בקהילה שלא יודעים כלום על הקהילה, ולא מכירים כמעט אף ארגון"). כעדות לכך, מראים ממצאי סקר הקהילה שערכנו כי אפילו בקרב אלו שהשיבו על הסקר (שיש להניח שהם בעלי חיבור מסויים לשדה ארגוני הלהט"ב), חלקים משמעותיים כלל אינם מודעים

לקיום חלק גדול מהארגונים ולעשייתם. יתרה מזאת, תוצאות הסקר מצביעות על כך שרבים ורבות ממי שמרגישות לא מיוצגות על ידי הארגונים הקיימים למעשה גם לא מכירות את רובם.

שנית, אנו מאמינים כי תועלת רבה יכולה לצמוח מהידוק החיבורים לארגונים אחרים (בתוך הקהילה וגם מחוצה לה) ולמה שמתרחש בשטח – למשל באמצעות יוזמות של שיתופי פעולה, טיפוח קשרים ארוכי טווח, ויצירת מנגנונים של הובלה, חיבור ותכלול. כל זאת, מתוך מטרה למנף את שלל הפעילויות המתקיימות בלאו הכי (דוגמה ליוזמה מסוג זה היא התו הגאה לבתי עסק). (באותו הקשר, אנו מציעים לפעול לגיוס הכוחות הקיימים, למשל באמצעות ניהול מאגר של אנשי מפתח, מובילי דעה וארגונים שניתן להסתייע בהם בעת הצורך (שאינם מעוניינים בפעילות סדירה בארגונים אך יוכלו לסייע במאמצים מתבקשים), ובמקביל לפעול למינוף ולמימוש הכוח הפוליטי והכלכלי של מאות אלפי חברי קהילה בארץ, ורבים נוספים העומדים מאחוריהם) (דוגמה טובה ליוזמה מסוג זה היא החזית הגאה, או רצות למועצות).

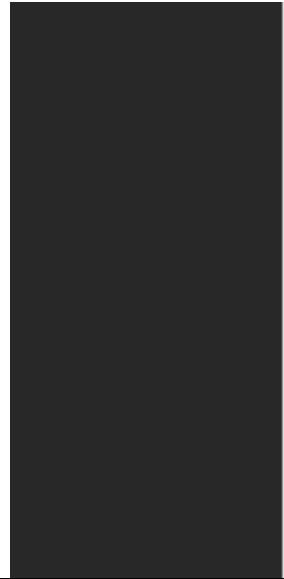
4. המרחב הארגוני הלהט"בי – ניתוח **a. גבולות השדה, הקהילה והעשייה**

גם ביחס לאופי הפעילות של הארגונים, יש מגוון רחב של דעות. יש המצביעים על מגמה של מעבר ממרחבים של מסיבות ואפליקציות היכרויות כזירות מפגש של הקהילה, המדגישים במידה רבה יותר את ההתכנסות סביב המיניות, למרחבים של בניית קהילות, או של תנועה לאזורים של יצירת מסרים שנוגעים בסוגיות שהן מעבר לנטייה המינית. ההיבטים הזהותיים נוגעים, אם כך, גם בסוגיות של גבולות המאבק של הארגונים, ומעוררים שאלות בדבר קיומו של מאבק להט"בי משותף, הנע בין הצורך לתת שירותים בסיסיים (ובמובן זה לפעול במישור הישרדותי), לקדם שינויי מדיניות, או לפעול לקידום תרבות גאה ולבניית קהילות.

b. אופי ופעילות הארגונים

סוגייה זו נוגעת גם בגבולות הפוליטיים של המאבק הלהט"בי. במובנים אלה בולטת העדרותם של הארגונים הפלסטינים מפורום הארגונים, ויש בכך כדי להעיד, בין היתר, על עצמתה של הזהות הלאומית ביחס לזהות הלהט"בית - היבט שלא שונה במיוחד ביחס לזירות מאבקים או זירות ארגוניות אחרות בארץ. היבט זה מעיד גם הוא על סוגיות הגבולות שהזהות והמאבק הלהט"בי

מצוי בו, שמתיישר עם הפיצול הלאומי שקיים בישראל בין יהודים וערבים.



ככלל, פועלים ארגוני הלהט"ב במציאות של משאבים מוגבלים, וכך פעילותם של מרבית הארגונים מבוססת באופן כמעט בלעדי על מתנדבות ומתנדבים המזהים עצמם כחלק מהקהילה. בחלק מהארגונים אף לא מועסקים כלל שכירים. למעשה, גם פעילים העובדים בארגונים בשכר, לרוב במשרה חלקית, מדווחים כי חלק גדול מהפעילות שלהם נעשה מחוץ להגדרת תפקידם הפורמלית ולכן - בהתנדבות. יתרה מזאת, מתנדבים ועובדים רבים פעילים במספר ארגונים במקביל, כאשר לפחות אחת מאלה איננה בתשלום. התנדבות יכולה להיעשות בהיקפים מצומצמים יותר, אך גם בהיקפים המגיעים ליותר מחצי משרה (ובמקרים מסוימים אף למשרה מלאה). העבודה עם מתנדבים היא לפיכך מאפיין מרכזי של ארגוני הלהט"ב שסקרנו, וגם מציבה מספר אתגרים משמעותיים.

במציאות דלת משאבים, "רמת הפניות והקשב נמוכה. עסוקים בשוטף ואין זמן ואנרגיות". לעיתים קרובות מתנקזת העבודה למנכ"ל, ליו"ר, לחברי הוועד או למספר קטן פעילים מרכזיים, שלא פעם הם מתנדבים. הכשרות ומנגנונים מתכללים כמפורט לעיל יוכלו להוריד מהם את העומס ולפנות 22 אותם לעשייה, ואף תאפשר להם להכריע במקצת את המתח בין השוטף לאסטרטגי, ולהקדיש יתר לפיתוח, לאסטרטגיה, ולתכנון.

לצד זאת, ולאור הנטייה לפיצולים והאופי המיוחד של ארגוני הקהילה, אנו ממליצים לטפח עד כמה שניתן את השיח המשותף והמכיל בתוך הארגונים פנימה, תוך נקיטת צעדים בוני אמון.

ש. פ. בין הארגונים

בהתאם, המחקר הנוכחי אכן העלה כי מתקיים מתח מסויים בין הארגונים המצויים במרכז ובין אלה שבפריפריה הגאוגרפית והחברתית-זהותית. הארגונים המצויים ב'שוליים', העלו סוגיות של תת-ייצוג, הדרה, והיעדר יחס מספק מצד הארגונים המצויים במרכז. לצד זאת, עלה כי הארגונים המייצגים קבוצות שוליות יותר בקהילה, למשל טרנסים או הורים, או אלה המייצגים את הפריפריה הגיאוגרפית זוכים לפחות משאבים, נראות, ייצוג ואפשרות לבטא את קולם (במילותיו של אחד המראיינים: "הארגונים 'התל-אביביים' יכולים לחשוב שהם מבינים הכי טוב איך נכון ומוסרי לחיות, אבל הם לא יכולים להכתיב לתרבויות שונות איך הן צריכות להתנהל, ולא באמת רואים אותן, את הבחירות של מי שבתוכן, את **המחירים שהאנשים האלה מוכנים לשלם**").

כמו כן, עלתה שוב ושוב הסוגייה של סדר העדיפויות של הארגונים כקהילה, ביחס למאבקים או לנושאים הרלוונטים לחיי הקהילה הלהט"בית הנמצאים "בראש סדר העדיפויות". בין היתר, יש

הרואים את המאבק על פונדקאות כמאבק פריבלגי שהוא בעיקרו של גברים הומואים ממעמד חברתי בינוני ומעלה, ומביעים ביקורת על הנראות המרכזית שהוא מקבל במסגרת המאבק הלהט"בי, בעוד שמאבקים של הקהילה הטרנסית, שנלחמת לא פעם על זכויות בסיסיות בהרבה, נדחקים לשוליים. בהקשר זה ראוי לציין כי גם בהסתכלות פנים-קהילתית, נראה כי בסקר הקהילה יש ייצוג יתר מסוים, להומואים על פני לסביות, בי-סקסואליים, טרנסים וא-מיניים. ייתכן וכבר מנתון זה ניתן להסיק לגבי הזדהות גדולה יותר של הומואים עם ערכי ההתארגנות. ארגונים טרנסים אף העלו את הצורך של הקהילה הטרנסית בתמיכתם של ההומואים והלסביות לקידום המאבק הטרנסי, על מנת שזה יזכה להצלחות. לא פעם, קיימים בנוסף לכל אלה, חילוקי דעות אידיאולוגיים חריפים בין פעילים שונים ובין ארגונים שונים בתוך הקהילה (למשל, ביחס לפונדקאות הנתפסת ע"י חלקים בקהילה כפרקטיקה בעייתית, או ביחס לפוליאמורים), המקשים ליצור סדר יום משותף המקובל על כולם.

d. היחס למסד

אל מול אפליה, אלימות ורדיפה של הקהילה הלהט"בית ע"י המסד לאורך ההיסטוריה, ארגוני ^{OBJ} הלהט"ב קמו והתמקמו כגופי מאבק אנטי-ממסדיים. במובן עמוק יותר, ניתן לטעון כי גופים אלו שאפו, ועדיין שואפים, לערער על הסדר החברתי הקיים כפי שהוא מתגלם באספקטים שונים של מיניות ומגדר. לצד גרעין אנטי-ממסדי זה הנוכח בארגונים רבים גם היום, ניתן לשים לב גם להתפתחויות הפוכות.

לאורך השנים ועם צבירת ההצלחות של המאבק בארץ ובעולם החלו הארגונים, כמו גם הקהילה אותה הם מייצגים ושלמענם הם פועלים, לקבל נוכחות ובולטות גם בשיח הציבורי הנחשב "נורמטיבי". במילים אחרות, המסד החל לאמץ חלקים מהשיח שנחשבו לפני כן לרדיקליים ומחתרתיים, "ולחבק" חלק מהארגונים. בהתאם, ניתן לשים לב להתמסדות הולכת וגוברת גם של הארגונים עצמם, במובן שחלקם הפכו לגופים גדולים ומתוקצבים ביחס לעבר, גיבשו מבנים ^{OBJ} ארגוניים ברורים והחלו להעסיק גם עובדים בשכר. לא במקרה אלה גם לרוב אותם הארגונים שאמצו על ידי המסד. במישור אחר, וכחלק מהנורמליזציה של הזהות הלהט"בית, נראה כי ישנה מגמה גוברת של מיסוד ביחסים זוגיים ומשפחתיים של פרטים בתוך הקהילה (למשל בסוגיות של זוגיות, נישואים, והורות).

מפגשינו עם הארגונים ועם פעילים בהם ניתן היה לשים לב לקונפליקט שנוצר לעתים בין תהליכים אלו של מיסוד ונרמול אל מול הגרעין "האקטיביסטי", הבוועט והנאבק. קונפליקט זה בא לידי ביטוי בדרכים שונות וברבדים שונים. בין היתר, ברמה הבין-ארגונית ניתן לשים לב לרגשות של קנאה, יריבות, ולעתים אף זלזול כלפי אותם ארגונים גדולים וממוסדים, כמו גם כלפי פעילויות ופרויקטים שיש בהם הצטרפות להטרונורמה (למשל קידום פונדקאות עבור אבות גאים, כניסה "מצונזרת" לבתי-ספר, או מתן לגיטימציה לזהות דתית וגאה).

ברמות בין-אישיות יותר, ניתן לשים לב לקושי או אמביוולנטיות כלפי האפשרות של עבודה בשכר בארגונים לצד קידוש הפעילות ההתנדבותית, ורגשות מעורבים - של תסכול ולצד זאת של התאהבות - ביחס לעבודה אינטנסיבית, דחופה, ספונטנית ופחות מסודרת ומתוכננת. בפרט, ממפגשינו עולה תחושה כי אצל חלק מהפעילים מעבר לעבודה בשכר, בניגוד להתנדבות, כרוך בויתור על חלק מתחושת המשמעות של הפעילות למען הקהילה. ההצטרפות הרשמית "למערכת" נתפסת על ידי חלק ממי שעשו את המעבר ועל ידי מישמדמיניים או שוקלים לעשות אותו בעצמם כוויתור על החופש, הייחודיות והספונטניות שיש בפעילות ההתנדבותית למען הקהילה.

5. סיכום

a. ריכוז ההמלצות המרכזיות

6. נספח – ממצאי סקר הקהילה

הסקר לקהילת הלהט"ב נערך בתאריכים 25/4/2018 – 4/5/2018 ופורסם בדף הפייסבוק של האגודה למען הלהט"ב בישראל. על הסקר השיבו 284 משתתפים ומשתתפות. הסקר כלל שאלות ביחס לזהות הקהילתית וביחס לארגוני הקהילה וכן התייחס למידת הפעילות, לצרכים ולחסמים. בנוסף,

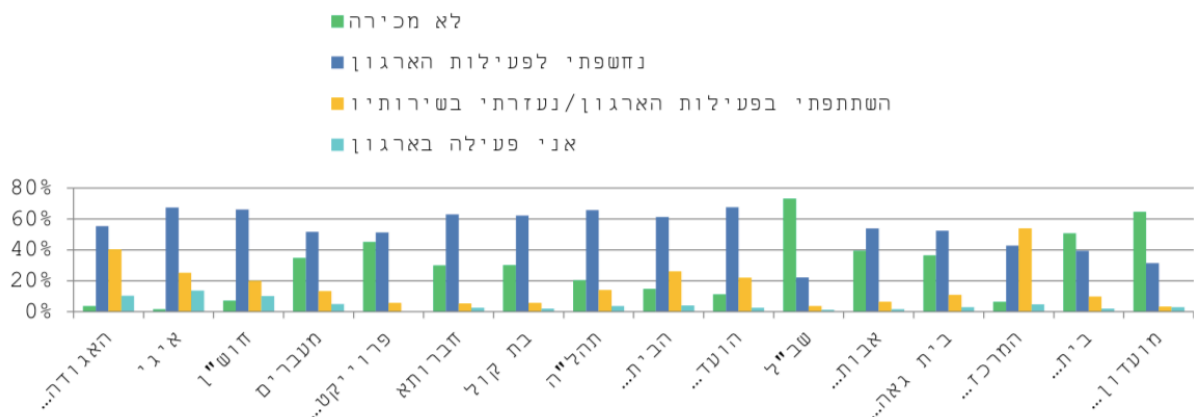
נאספו פרטים דמוגרפיים על המשיבים.

1. פרטים דמוגרפיים⁸

אזור מגורים: כ-48% מהמשיבים (n=106) מאזור תל אביב וגוש דן, 14% מירושלים וסביבתה 10.41% (n=30) מבאר שבע והדרום 11.31% (n=23) מחיפה והצפון, (n=25) כמו גם מהשרון (n=25) ועוד 5.4% מהשפלה. (n=12) אף לא משיב אחד מיו"ש.

דת: מעל 80% מהמשיבים (n=178) יהודים, השאר אתאיסטים או חסרי דת. (n=44) מעל 77% מהמשיבים (n=172) הגדירו את עצמם אתאיסטים או חילונים, 11% כמסורתיים (n=25) ו-4% כדתיים. (n=9)

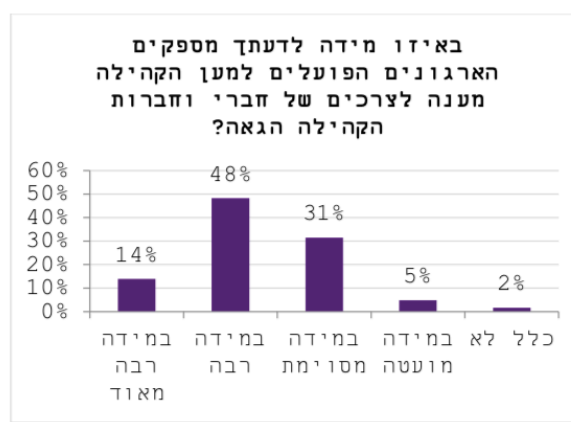
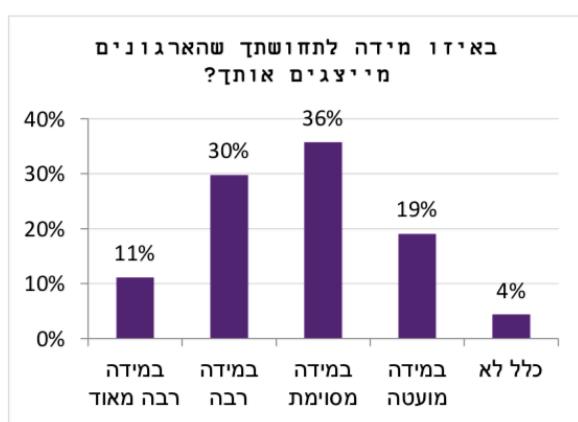
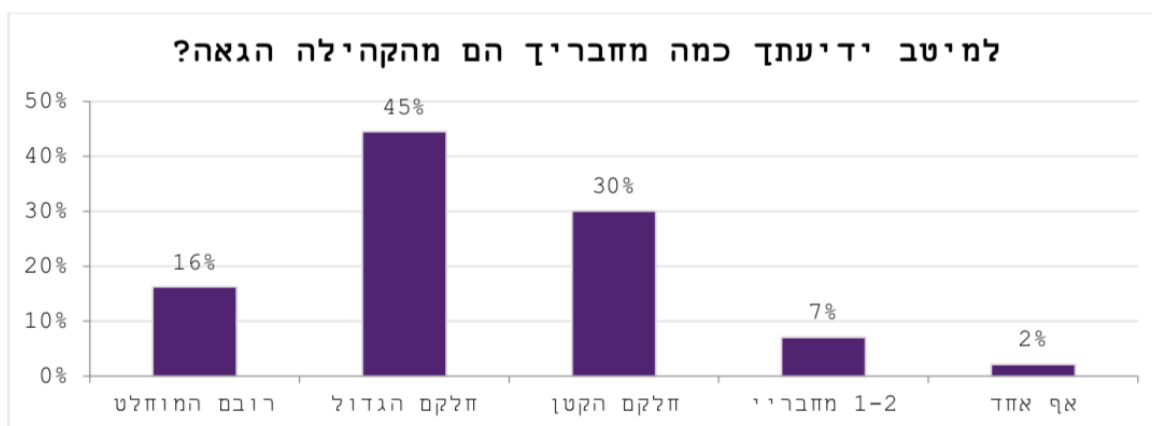
אנא סמני לגבי הארגונים הבאים את מידת ההיכרות שלך עמם ועם פעילותם



השתייכות לקהילה: בתגובה לשאלה "האם את מגדירה את עצמך כחלק מקהילת הלהט"ב?" כ-81% מהמשיבים (n=228) הגדירו את עצמם כחלק מקהילת הלהט"ב במידה רבה או רבה מאוד. כ-6% מהמשיבים (n=18) הגדירו את עצמם כחלק מהקהילה רק במידה מועטה, או כלל לא. כ-13% מהמשיבים (n=172) הגדירו את עצמם כחלק מהקהילה במידה מסוימת. בהמשך לכך, כ-61% מהמשיבים (n=172) דיווחו כי חלקם הגדול עד רובם המוחלט של חבריהם הם מהקהילה הגאה. רק כ-9%

דיווחו שיש להם 2 חברים או פחות מהקהילה הגאה בלבד. (n=26)

כ-80% (n=226) דיווחו כי לדעתם זהות להט"ב היא זהות מרכזית בקרב המשתייכים לקהילה במידה רבה או רבה מאוד. רק כ-2% דיווחו כי לדעתם זו זהות מרכזית במידה מועטה או כלל לא (n=49). וכ-17% דיווחו כי היא מרכזית במידה מסוימת (n=7).



7. סקירת ספרות

- a. רקע היסטורי כללי
 b. היררכיה של זהויות ויחסי כוח

לאורך ההיסטוריה ובמהלך ההתהוות של ארגוני הלהט"ב והפעילות האקטיביסטית שקידמו, נוצרה היררכיה מסוימת בין הזהויות של קבוצות להט"ביות. מרבית הארגונים ייצגו קבוצות של גברים הומוסקסואלים ולאחר מכן ובמידה מוגבלת יותר גם של נשים לסביות. על רקע זה, הדרישות של הקהילה התארגנו בעיקרן סביב סוגיות הרלוונטיות לגברים הומוסקסואלים. מרבית הפעילים, שהיו בעיקרו של דבר גברים לבנים ומערביים ושארגוניהם והתאוריות שהם קידמו זכו להכרה, לא בהכרח ייצגו את המנעד המלא של קבוצות בעלות זהויות מיניות, מגדריות, אתניות,

מעמדיות ולאומיות אחרות, מה שיצר מורכבות נוספת בגיבוש האג'נדה הלהט"בית.²²

סוגייה זו נקשרת למתח בין אסטרטגיה של היטמעות המדגישה את המשותף, ומבקשת להשיג זכויות דרך הצגת הדימיון להטרנסקסואלים וקבוצות מיעוט אחרות; לבין אסטרטגיה של נפרדות, המדגישה את השוני. דיון זה מלווה את התנועה הלהט"בית מאז היווסדה. ככלל, האקטיביזם הקוויירי, בשונה מהתנועה הגאה המיינסטרימית, דבק באסטרטגיה של נפרדות.²⁴

ראוי להתייחס בהקשר זה גם לאופן שבו קרנות, באמצעות החלטות שמתקבלות בהן ביחס למטרות, למוטבים ולאופן הקצאת המשאבים, משפיעות על זירת הלהט"ב. עבודות שחקרו את

ההשפעה של תרומות אלה בהודו ובמזרח אירופה, מאירות את המגמות הבינ"ל לתרום לארגונים להט"בים במטרה שייקדמו פרויקטים שעוסקים בעיקר במאבק באידס. זאת, על אף שמגפת האיידס היא תופעה שפוגעת בעיקר בהטרוסקסואלים במדינות לא מערביות. מדיניות זו של תרומות, השפיעה על הקהילות הגאות בשני אופנים; ראשית, יצרה מדיניות זו זהות קהילתית המבוססת על קשירה בין פרקטיקות מיניות ומחלות. שנית, לא זאת בלבד שהייתה התעלמות מהקרבות המרכזיים של המחלה (נשים וגברים הטרוסקסואלים), אלא שהתרומות סייעו לבנות

קהילות גאות שיוצרות העדפה לגברים.²⁸

- c. ההיסטוריה של התפתחות המאבק הלהט"ב במדינות שונות
- d. ארגוני הלהט"ב בעולם
- e. מעמד סטטוטורי ומקורות מימון
- f. סקירת סוגי הפעילויות
- g. קואליציות והתארגנויות בין-ארגוניות בשדה הארגוני הלהט,בי
- h. ההיסטוריה של המאבק הלהט"בי בישראל